

od kneževskih imanja. S tim, što je tu postao knezom, nije prestala na Korčuli ni hrvatska banska vlast kao nad sastavnim dijelom hrvatskog kraljevstva. Ukoliko nam je poznato po izvorima, posljednji se put on spominje kao knez Korčule 9. srpnja 1402. Prema tome bi bio vladao Korčulom od g. 1397. do 1402., ali ćemo vidjeti, da je jedan put za neko vrijeme bila prestala njegova vlast, pa se opet pojavila. Njegov vikar Marinče Mirošević, prema sačuvanim izvorima, spominje nam se prvi put 26. listopada 1398.⁶⁵

Osvrt na događaje hrvatske povijesti od g. 1396. do 1402. Da upoznamo dobro same događaje u Korčuli u to burno doba hrvatske povijesti, valja da opet izađemo za čas iz uzanog kruga lokalne povijesti. Poslije nesretne bitke kod Nikopolja g. 1396. nije se kroz vrijeme od nekoliko mjeseci znalo za Žigmundovu sudbinu, a to dade povoda nezadovoljnim hrvatskim velikašima, da opet ustanu protiv njegove vlasti. Na čelu im bijaše Stjepan Lacković. Kad se Žigmund povratio, kušao se izmiriti sa nezadovoljnicima i u tu je svrhu sazvao sabor g. 1397. u Križevce, gdje je pozvao Stjepana Lackovića i njegove drugove davši im pismeno jamstvo, da im se ne će dogoditi ništa nažao. Ipak su na saboru bili oni od svojih protivnika, a pristaša Žigmundovih, sasječeni, te ovaj krvavi sabor bijaše uzrokom još veće i ogorčenije bune, u kojoj je sada vodio glavnu riječ bosanski velikaš Hrvoje Vukčić Hrvatinić, gospodar Donjih krajeva u Bosni.

Kad je ono u veljači g. 1386. tragično zaglavio Karlo Drački, hrvatski velikaši bili su istakli kao svoga pretendenta njegova mlađahnog sina Ladislava, ali se ovaj nalazio u Napulju i bio je tako reći zasjenjen i bačen u pozadinu velikom i energičnom historijskom pojavom Tvrtka I., kojemu je, pomažući hrvatske nezadovoljnike, bilo uspjelo, da podvrgne pod svoju vlast Dalmaciju osim Zadra i

⁶⁵ O Filipu Georgii i Jurju Balšiću i njegovim vikarima vidi iste izvore i djela naznačena u bilješci 17 (osim rukopisa Vescovato), isprave u arhivima Kapor i Arneri i notarijalne i sudbene knjige iz tog vremena. Za Balšića vidi od izvora još k tome zapisnik korčulanskog velikog vijeća iz njegova vremena, kasniji prijepis nekoliko korčulanskih isprava u arhivu franjevačkog samostana na Badiji i dubrovačke reformacije fol. 49 i 51; od djela Gelcich: *La Zedda e la dinastia dei Balšidi*, kritiku te knjige od Frana Radića u *Starohrvatskoj prosvjeti* V, p. 53—54 i Šuflaj: *Srbi i Arbanasi* p. 118. Među Balšićevim vikarima spominje Paulini u *Catalogo* i vikara Colano de Gabriellis di Zara pod g. 1396. Nigdje se drugdje on ne spominje kao Balšićev vikar. Vidjeli smo, da je Balšić dobio otoke u prosincu 1396. Ako je istinit taj Paulinijev podatak, onda bismo prije Miroševića imali već i Gabriellisa.